

til, om man havde en saadan Praksis, at man omkring paa de offentlige Kontorer kunde have Folk paa Prøve, saa skete det ikke saa mange Gange, at man ved Protektion fik rene Umuliusser ind paa Steder, hvor de faa et ansvarsfuldt Hverv at røgte, men hvor de maa stole paa underordnede og Fuldmægtige osv., som skulle udføre det Arbejde, som de selv skulde være i Stand til at gøre.

Det har været vore Motiver til at stille de Forslag, der ere stilledes her, Forslag, som vi ikke kunne frafalde, da de ere af saa diametral modsat Opfattelse af det ærede Flertals. at en Forstaaelse neppe vil kunne tænkes. Jeg har ikke af den ærede Ordfører hørt, at man ved tredje Behandling kunde komme en anden Vej frem. Den højtærede Minister har ikke haft Ordet endnu, maaske vil han sige noget i den Retning, det ved jeg ikke. Jeg haaber det, om man tør vente det, ved man ikke, men hvis der ikke fremkommer noget saadant, maa vi fastholde vort Forslag og forlange det sat under Afstemning. Arbejderforsikrings-Raadet er jo en Indretning, der har en saa stærk Kontakt med den almindelige Befolknings Liv, at man maa stille det noget anderledes end andre Kontorer. Kun dets Formand er udnævnt, de andre Medlemmer vælges. 2 Medlemmer vælges af Indenrigsministeren, det er Arbejdsgiverne, men de andre vælges af Sygekassenævnet, en Forsamling, der ikke har direkte Forbindelse med Administrationen, og de tilforordnede ere, som ogsaa ganske naturligt er, Fabrikdirektøren og Sygekassedirektøren, men det er Folk, der komme fra forskellige Steder og have Bud fra forskellige Befolkningslag. Det er nærmere en Tillidsmandsinstitution end egentlig et Kontor, og da det er det, da man har givet Befolkningen en vis Indflydelse paa, hvorledes dette Raad skal sammensættes, og derigennem ogsaa paa, hvorledes Arbejdet skal falde, saa finder jeg det ganske urimeligt, at man vil paaoktrojere det et System, som er akkurat det samme som ved andre Statskontorer og Bureauer. Det hele afhænger, som jeg har sagt, saa overmaade meget af, hvorledes de Folk ere, som gøre Arbejdet; af en Kontorchefs hele Opfattelse, hans sociale Opfattelse, hans Følelse af Forpligtelse mod de mange stakkels Mennesker, som han skal arbejde for, deraf afhænger saa overordentlig meget, at jeg synes, at denne Institution har et rimeligt Krav paa at faa den Mand paa Prøve, der skal udføre dette ligesom overfor saa mange Mennes-

sker ansvarsfulde Arbejde. Derfor synes jeg, at det var passende, om man denne Gang vilde vedtage det af Mindretallet stilledes Ændringsforslag, og jeg vil derfor henstille, at de Herrer stemme derfor, fordi der her er et Forhold, der er noget anderledes end de almindelige Statskontorers og Bureaurs, og for at afværge, at denne Institution bliver til et Bureau, som det ellers en Gang senere kunde blive til, hvis Embederne kunde besættes ved Protektion, som det saa mange Gange sker.

Der er nu ganske vist i Lovforslaget aabnet Adgang til, eller man har muligvis tænkt sig, at Fuldmægtigstillingen efterhaanden skal blive som en Slags Lærestilling for den fremtidige Kontorchef. Det er en meget god Udvikling, det anerkender jeg, en Fuldmægtig faar jo et Indblik i alt det Arbejde, som gøres, idet han jo naturligvis maa udføre en meget væsentlig Del af Arbejdet og derfor ogsaa faar en Følelse af, hvilket Ansvar der er forbundet dermed, det erkender jeg; det er et Fortrin, men det er ikke for mig tilstrækkeligt, det maa være saaledes, at man ogsaa kan skille sig af med en Fuldmægtig. Det kan man naturligvis altid gøre, kunde man sige, mod at give ham den Pension, der tilkommer ham efter 10 Aars Forløb, men det er ikke for mig nok; jeg mener, at Arbejderforsikrings-Raadet skal være stillet frit ved Valget af sine Hovedmedhjælpere, og det bliver det ikke, naar vi nu vedtage det foreliggende Lovforslag.

Doose: Jeg har ikke meget at føje til, hvad der er sagt angaaende de stilledes Ændringsforslag, Jeg kan for saa vidt og i det væsentligste slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler udtalte. Arbejderforsikrings-Raadet er jo en saa væsentlig og vigtig Faktor i vort Samfundsliv, at vi ved disse Ændringer have forsøgt at stille det noget mere selvstændigt, end det vilde blive ifølge Lovforslaget. Derfor have vi stillet vore Ændringer. Det spiller jo en stor Rolle, hvordan de Mænd, Fuldmægtigen og Kontorchefen i Arbejderforsikrings-Raadet, ere, og hvordan de tage paa Sagerne. For vel kan man sige, at det er Arbejderforsikrings-Raadet, som skal afgøre Sagerne, men det er dog for en stor Del Fuldmægtigen og Kontorchefen, som skulle lægge dem til Rette, og de faa derfor for saa vidt ogsaa en betydelig Indflydelse paa, hvordan Sagerne egentlig komme til at foreligge; de skulle med andre Ord gøre det forberedende Arbejde. Derfor have vi